

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620201439
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8620201439.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: M. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX A., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Goliášová Gabriela s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, o vydanie bezdôvodného obohatenia s prísl. a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 25.04.2022 č.k. 2Csp/52/2020-152, takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a V.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

I. U r č u j e, že úver podľa úverovej zmluvy č. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.4.2013 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 962,23 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 24.9.2020 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 29.4.2013, v § 1 Hlavy 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5,- Eur v prípade prvej upomienky a 12,- Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve, č. 4304126102, zo dňa 29.4.2013, v § 2 Hlavy 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- Eur“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 39, § 53 ods. 1, 2 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 457, § 517 ods. 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, čl. 3, 5, 6 ods. 1 až 4 Smernice rady č. 93/13/

EHS z 05.04.1993, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a) a b), ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 01.02.2013.

3. Vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 962,23 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 2. dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, t.j. od 24.09.2020 do zaplataenia. Zároveň sa domáhal určenia, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.4.2013 v § 1 Hlavy 18 Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- Eur v prípade prvej upomienky a 12,- Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou“ a tiež určiť, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.4.2013 v § 2 Hlavy 18 Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- Eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.04.2013 žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť v 84 mesačných splátkach vo výške 81,64 eur. Z úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. - hotovostný a revolvingový úver, platné od 1.1.2013 (č.l. 5 spisu) v § 1 Hlavy 18 súd zistil, že: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku o výške 5,- Eur v prípade prvej upomienky a 12,- Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. V prípade, že ide o zaslanie prvej upomienky za dobu trvania zmluvy, nebude poplatok za upomienku účtovaný. Bez ohľadu na počet zaslaných upomienok, bude klientovi poplatok za upomienku účtovaný maximálne 2 x za kalendárny mesiac, a to vždy len za upomienku zaslanú v listinnej podobe. Po zosplatnení úveru už nebudú poplatky za upomienku klientovi účtované.“ Z úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. - hotovostný a revolvingový úver, platné od 1.1.2013 (č.l. 5 spisu) v § 2 Hlavy 18 súd zistil, že: „V prípade omeškania klienta je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- Eur. Táto pokuta bude spoločnosťou vyúčtovaná maximálne 1 x za dobu trvania zmluvy. Z ústrižkov poštových poukážok (č.l. 11 - 13) mal súd za preukázané, že žalobca zaplatil žalovanému celkom sumu 4.424,23 eur. Z podanej žaloby vyplýva, že žalovaný žalobcovi vrátil časť úrokov vo výške 210 eur a 252 eur, teda celkom 462 eur. Žalobca tak na poskytnutom úvere splatil celkom sumu 3.962,23 Eur. Súd mal za to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd preto prvým výrokom rozsudku určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - úverová zmluva, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 29.4.2013, je bezúročný a bez poplatkov.

5. Keďže z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 3.000 eur a žalobca doposiaľ žalovanému vrátil sumu 3.962,23 eur, druhým výrokom rozsudku súd zavial žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 962,23 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 24.09.2020, t.j. odo dňa doručenia žaloby žalovanému, do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Suma 962,23 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré prijal od žalobcu bez právneho dôvodu.

6. So žalovaným vnesenou námietkou premlčania sa súd vysporiadal tak, že vzhľadom na skutočnosť, že samotná úverová zmluva bola uzatvorená 29.04.2013 a žaloba bola podaná na súde dňa 06.08.2020, teda pred uplynutím desaťročnej objektívnej premlčacej doby, ktorá by uplynula dňa 29.04.2023. Všetky plnenia, ktoré žalobca poskytol žalovanému z titulu predmetnej úverovej zmluvy boli poskytnuté po dátume 29.04.2013, pričom do podania žaloby dňa 06.08.2020 objektívna premlčacia doba desať rokov neuplynula pri žiadnej splátke. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-485/19 LH, proti Profi Credit Slovakia, s.r.o. zo dňa 22.04.2021 týkajúci sa objektívnej premlčacej doby. Podľa uvedeného rozsudku Súdneho dvora EÚ, zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm

neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

7. V ďalšom súd k žalobe v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uviedol, že tieto už boli opakovane vyhlásené za neprijateľné. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13CoCsp/32/2020 zo dňa 30.3.2021, sp.zn. 18CoCsp/142/2019 zo dňa 29.4.2021, sp.zn. 19CoCsp/54/2020 zo dňa 10.6.2021, sp.zn. 20CoCsp/7/2021 zo dňa 28.9.2021).

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 2 CSP.

9. Proti výrokom II. a V. rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odvolanie, pričom namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Uviedol, že aplikácia desaťročnej premlčacej lehoty je aj v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/238/2017 nedôvodne použitá. Súd poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/2019, pričom žalovaný vzniesol námietku premlčania vzhľadom na skutočnosť, že začiatok plynutia premlčacej lehoty nastal poslednou žalobcom uhradenou splátkou zo dňa 19.03.2015 a nie od okamihu, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu, teda nejde o prípad, ktorý upravuje v rozsudku Súdny dvor vo veci C-485/2019. Súdny dvor navyše žiadnym spôsobom nerozhodol o tom, že v prípade spotrebiteľského sporu sa má automaticky aplikovať desaťročná premlčacia lehota, pri ktorej sa vyžaduje preukázanie úmyslu pri bezdôvodnom obohatení, čo je v prípade žalovaného ako poskytovateľa úverov za účelom zisku vylúčené. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za jasný, stručný a zrozumiteľný a považuje za dostatočne odôvodnený. S právnym názorom žalovaného týkajúcim sa začiatku plynutia premlčacej lehoty nesúhlasí a považuje za nesúladný s aktuálnou rozhodovacou praxou nie len odvolacieho súdu, ale aj najvyšších súdnych autorít (Súdneho dvora EÚ, Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR). Poukázal na vývoj judikatúry Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR, predovšetkým v súvislosti s vydaním rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-485/19 zo dňa 22.04.2021 a v spojených veciach C-698/18 a C-699/18 zo dňa 09.07.2020, ktoré vyústili už do ustálenej súdnej praxe, z ktorej vyplýva, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný ani v subjektívnej dvojročnej ani v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. Poukázal na nálezy Ústavného súdu SR, ako aj uznesenia Najvyššieho súdu SR k desaťročnej objektívnej premlčacej dobe a k dôkazu úmyslu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

13. Podstatnou otázkou, ktorú bolo potrebné v spore vyriešiť, bola otázka premlčania nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vychádzajúc z konštantnej judikatúry v otázke začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby pri vydaní bezdôvodného obohatenia je potrebné uviesť, že v prípade subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú vedomosť žalobcu ako oprávnenej o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jej úkor obohatila. Oprávnená

osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť.

14. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa sa dozvedela dňa 21.07.2020 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, aké náležitosti má spotrebiteľská zmluva obsahovať aj o neprijateľných zmluvných podmienkach (č. I. 14). Tento deň správne považoval súd prvej inštancie za deň, keď sa žalobkyňa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia žalovanej. Subjektívna premlčacia doba tak začala plynúť uvedeným dňom a k podaniu žaloby na súde došlo v dvojiročnej subjektívnej premlčacej lehote, pričom žalovaný v konaní nepreukázal, že by sa žalobca o bezdôvodnom obohatení dozvedel skôr.

15. Podľa uznesenia NS SR z 28.09.2021, sp. zn. 5Cdo 29/2021: „Pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktoré je bezúročné a bez poplatkov je podstatná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá (nemal) plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve.“

16. Vo vzťahu k žalovaným namietanej aplikácii desaťročnej premlčacej doby odvolací súd uvádza, že nepopiera, že niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR spochybňujú desaťročnú objektívnu premlčaciu lehotu. V tejto súvislosti však odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ (prvá komora) zo dňa 22.04.2021 vo veci C-485/19, v ktorej veci návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný Krajským súdom v Prešove dňa 12.06.2019 a doručený Súdному dvoru 25.06.2019, kde žalovaným bol Profi Credit Slovakia, s.r.o. Súdny dvor EÚ (prvá komora) rozhodol tak, že: 1. Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnené zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojiročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

17. Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-485/19 zo dňa 22.4.2021 má prednosť pred právnym poriadkom SR. Obdobný záver ako Súdny dvor EÚ zaujal aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.02.2022, aktuálne publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 2/2022 pod R15/22, podľa ktorého analogická aplikácia 10-ročnej objektívnej premlčacej doby súdmi Slovenskej republiky pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 2OZ) získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, je právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-485/19 zo dňa 22.04.2021 v právnom poriadku SR. Predmetom sporného konania je spotrebiteľský nárok, ktorý je harmonizovaný právom Európskej únie. V takom prípade aj s poukazom na čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 3 ods. 1 CSP rozsudky Súdneho dvora EÚ majú prednosť pred vnútroštátnymi prameňmi práva a v rozsahu, v ktorom im vnútroštátne právo odporuje, má súd povinnosť zdržať sa aplikácie konfliktného vnútroštátneho práva. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ C485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojiročnej premlčacej lehote, kedy je potrebné (nevyhnutné) na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať desaťročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to bez skúmania zavinenia. Vo vzťahu k aplikácii 10 ročnej alebo 3 ročnej objektívnej premlčacej lehote je potrebné preto vychádzať zo záverov Písomných pripomienok európskej komisie vo veci C485/19 zo dňa 7.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalej zmluvnej podmienky, má pre uplatnenie 10 ročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Správne konštatoval súd prvej inštancie, že ku dňu podania žaloby desaťročná premlčacia doba neuplynula, nakoľko k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy došlo 29.04.2013 a žaloba bola na súde podaná 06.08.2020.

18. Zároveň odvolací súd poukazuje aj na bod 73 odôvodnenia, z ktorého vyplýva, že hoc je táto povinnosť konformného výkladu obmedzená všeobecnými právnymi zásadami, a to osobitne zásadou právnej istoty v tom zmysle, že nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem, vnútroštátne súdy vrátane tých, ktoré rozhodujú v poslednom stupni, musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, pokiaľ táto judikatúra vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi smernice (pozri v tomto zmysle rozsudky z 05.09.2019, Pohotovosť, C-331/18 EU:C:2019-665, bod 56, ako aj z 05.03.2020, Opr - Finance, C-679/18, EU: C: 2020: 167, body 43 a 45).

19. K námietke premlčania vznesenej žalovaným tak odvolací súd uvádza, že uvedenú námietku považuje za nedôvodnú. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru správne zaviazal súd prvej inštancie žalovanú na zaplatenie sumy 962,23 eur s prísl., t.j. rozdielu medzi úhradami žalobkyne (3.962,23 eur) a skutočne, reálne poskytnutým úverom (3.000 eur).

20. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a v konaní úspešnej žalobkyne priznal voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).